

ACC. NR M. 13828: 1-4.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Olof Eskilsson, Färingtofta*
Härad: *N. Asbo* Berättare: " " "
Socken: *Färingtofta* Berättarens yrke: *f. d. lantbr.*
Uppteckningsår: *1955* Född år *1877* i *Färingtofta*

Släkttavla. s. 1-4.

LWF 104

Slaktning

Slaktning av svin.

Skanda till i början av 1900 talet tillgick skanda vid slaktning av svin att det behövdes 2 handfasta män utom slaktaren som med ett fint rep eller snöre band om grisens tynne eller mun, derefter ledde den ut till en slaktbänk på gården där alla 3 männen lyfte upp svinet på, de 2 männen höll i benen och tvingade grisen att ligga stilla och den som skulle slakta höll i huvudet, han tog så en omkring 30 cm lång kniv som var spetsig, och stack in i halsen på svinet, starkt ovanför bröstkorget, blodet kom så sprutande ut där, vid slakt av svin var alltid en som skulle i en spann eller dylikt ta emot blodet och vispa kraftigt i det så att det

Luf 104
1.

ej sterna, av detta göddes sedan blodkon
 och dylikt, av andra djur användes ej
 blodet. För 1900-talet användes nog denna
 metod även hos yrkeslaktare, fast de tog
 i allmänhet ej vara på blodet utan efter
 särskild bestämning.

Kalvar och får lades liksom senare upp
 på en slaktbänk, men den stackes i
 halsen, efter det slaktaren med ena handen
 handen dragit senare lufte och mat-
 -stumpen, så stack han mellan ^{sen} och
 hakskatena, detta blad brukas ej till användning
 -tagas. Dessa beskrivningar äro på
 2 hemma-slakt. Några större djur slaktas
 ej hemma utan på de större gårdarna
 och sadana fins ej i denna trakt.
 För 1890-talet såg jag på en slaktare
 som uppbytte kreatur och slaktas.

hemma, den var en ring i gulvet i slakteriet
som djuret bands i, det drog då och skulle
göra sig lös, och vände så upp framman.
Slaktaren hade så en större slakttyxa, som
på ykruvet var försedd med en 2. tum
lång och 1 tum tjock pik, han vände så
ifran om och slog ett kraftigt slag på djurets
granna, och slog han rätt på djuret
avsvimmat och det var lätt att tappa
blodet av det.

Hästar har ^{gär} sett att de med vanligt
jaktgevär skjut ihull dem, de sätter skottet
bak ena örat

3. Sedan i början av 1900 talet har ju kommit
slaktmask så numera användes de
vid all slakt, det är en god uppfinning
de går säkert och djuren behövs ej
lida något.

Det var vanligt att en person i byn
eller samhället var kunnig i slakt
det var min fader här i Kåhölma
med anledning, det var vanligt att man
före jul, han var omkring vete slakta
grisa nära nog varje dag, och på 1890
talet fick jag följa med på en del ställen
jag tyckte det var roligt, så blev jag
bjuden att smaka blodkorv på kvällen
det var en tradition att en skulle
bjudas på kvävarn, någon annan betalning
togs ej, därför har jag god kännedom
hur det gick till

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

4.

4